

De gebrekkige opgave van de verwachtingen blijft aanslepen

Tot vervelens toe hebben wij in onze kolommen reeds gewezen op het grote belang welke dient gehecht te worden aan een zo precies mogelijke opgave van de aanvoerverwachtingen door de schipper of reder.

Wij moeten tot onze spijt evenwel vaststellen dat ons aandringen tot op heden weinig tastbare resultaten heeft opgeleverd, in zoverre dat wij nog steeds in hetzelfde bedje ziek zijn.

Wij menen er dan ook goed aan te doen hier andermaal de betrokken personen te willen wijzen op art. 456 van ons vismijnreglement dat woordelijk zegt:

« Dat alle vaartuigen die de visserij bedrijven op het Kanaal of verderaf gelegen visserijgronden zijn verplicht zodra ze hun visgrond verlaten om hun vangst in de vismijn van Oostende te verkopen, volgende gegevens per telegram over te maken aan Oostende-Radio:

- Nummer van het vaartuig.
- Vermoedelijke dag van verkoop.
- Visgrond.
- Soorten en hoeveelheid van de vangst.

De vaartuigen van 150 P.K. en meer, die niet de visserij op de Witte Bank, het Kanaal of verder afgelegen visserijgronden bedreven hebben, dienen deze gegevens eveneens zo spoedig mogelijk, op dezelfde manier door te geven en ten laatste op het ogenblik dat zij de visserij verlaten.

In geval van defekt aan de radiozender, of andere technische belemmeringen, dienen de mededelingen met medehulp van andere vaartuigen die in de buurt zijn, overgemaakt en de storing in het logboek vermeld. De vaartuigen die, na deze opgave te hebben gedaan, niet naar de voorziene haven lopen, of op de voorziene dag niet kunnen markten, dienen hun opgaven zo spoedig mogelijk langs Oostende-Radio te wijzigen. Radio-Oostende geeft tweemaal per dag, te 02.00 uur en te 14.00 uur de binnengekomen opgaven voor de vismijn van Oostende telefonisch door aan de sluismeester van Oostende. Deze opgaven worden terzelfdertijd schriftelijk per drager aan de sluismeester bevestigd. De reders mogen ook deze gegevens schriftelijk afgeven bij de sluismeester. In dit geval moeten de vaartuigen geen telegram overmaken aan Radio-Oostende. De sluismeester moet echter zo spoedig mogelijk in het bezit zijn van die gegevens. De sluismeester houdt een register bij waarin de mededelingen opgetekend worden naargelang ze binnenkomen. Minstens tweemaal per dag, te 03.00 en te 15 uur worden de binnengekomen

gegevens door de diensten van de vissershaven aangebracht op een speciaal bord dat in de vismijn opgehangen wordt.

In geval van niet aanmelden van het vaartuig, verkeerde opgave van de vangst (tot 10 pct. verschil met de werklajke vangst in soort en hoeveelheid) en andere vrijwillige onnauwkeurigheid kunnen de nalatige vaartuigen niet toegelaten worden tot de regelmatige verkoop zoals voorzien voor de vaartuigen die wel regelmatig aangemeld zijn, doch zal de verkoop van hun vangst uitgesteld worden tot na de regelmatige verkoop, ten vroegste te 11.30 uur.

Tevens dient ieder schipper van een binnenkomend vaartuig of de voor dat vaartuig optredende persoon, bij aankomst, aan de sluismeester of diens afgevaardigde aangifte te doen van soort en hoeveelheid van de aangevoerde vangst.

Teneinde de regelmatigheid van deze opgaven te verzekeren is het aan ieder vreemd aan de dienst zijnde persoon verboden welkdanige aantekening te plaatsen op de borden bestemd voor de aanduiding der verwachtingen.

Totdaar de volledige inhoud van artikel 456 van het vismijnreglement.

Wekelijks moeten wij evenwel vaststellen dat noch schipper noch reder enige aandacht wijden aan dit artikel met het gevolg dat er steeds vaartuigen zijn « die niet op het bord staan ». Dit is niet alleen nadelig voor de reder maar ook voor de viskopers, die in vele gevallen niet weten waaraan zich te houden, en dan maar het zekere voor het onzekere nemen en overgaan tot de import. Vanzelfsprekend heeft dit een nadelige invloed op de verkoop in de vismijn.

Wij menen dan ook dat het van essentieel belang is dat steeds alles in het werk gesteld wordt om een zo nauwkeurig mogelijke opgave te doen van de vangst, én in het belang van de reder én van de viskoper.

De geleverde inspanning is klein, maar de beloning kan in vele gevallen groot zijn. — B

**PUBLICITEIT
IN
HET
VISSERIJBLAD
DOET
UW
ZAKENCIJFER
STIJGEN**

BUITENLAND

Internationale drukte op Zuid-Afrikaanse visserijgronden

De Zuid-Afrikaanse visserijmiddens gaan zich meer en meer verontrusten in het feit dat een steeds groter aantal vreemde vissersvaartuigen met grote capaciteit, alsook fabriekschepen die hun netten gaan uitgooien in hun wateren. Zij hebben tenandere van hun ongerustheid terzake mededeling gedaan aan hun regering.

Zo kunnen wij ondermeer lezen in het decembernummer van het visserijtijdschrift « South African Shipping News and Fishing Industry Review » dat vorig jaar niet minder dan 30 grote en moderne treilers en fabriekschepen, evenals transportschepen aanlegden in de Kaap, hetzij voor bevoorrading, hetzij voor herstelling of zelfs om de vangsten over te laden aan boord van transportvaartuigen, gezien de visserijgronden gelegen zijn ter hoogte van Agulhas, de Dasseneilanden, Saldanha en Port Nolloth. In de haven van de Tafelbaai, aan de Kaap kon men somwijlen vaartuigen zien, de ene nabij de andere waaronder ondermeer de Spaanse treilers « Villalba », « Vimianzo », « Mar Austral », klassieke treilers met de Portugese vlag in de mast, grote Japanse fabriekschepen, enz...

De aanwezigheid van al deze vreemde eenheden heeft de onrust verwekt van de deskundigen van het Zuid-Afrikaanse Opzoekingsinstituut, die zich reed gaan afvragen of de stock van deze wateren wel dra niet zal uitgeput zijn door de activiteiten van deze eenheden.

SEDERT 1960 REEDS...

Deze invasie nam een aanvang in 1960 met de spektakulaire verschijning op de Afrikaanse Zuidwestkust van verscheidene Russische eenheden. Indien de Russen en de Polen sedert die tijden evenwel weggebleven zijn van de vernoemde Afrikaanse wateren kan niet hetzelfde gezegd worden van de Japanners. In 1961 deden de Japanse eenheden van de rederij « Taiyo Gyogyo » voor het eerst hun verschijning in de haven van de Kaap, na proefondervindelijke bedrijvigheden op de gronden nabij Agulhas. In 1962 waren verscheidene grote Japanse treilers verschenen op de kusten ter hoogte van de Kaap, terwijl het op het einde van hetzelfde jaar was dat ook de Spaanse treilers aldaar hun geluk gingen beproeven. Deze treilers werden uitgebaat door de gekende rederij Pescanova. Het reeds vernoemde Zuid-Afrikaanse tijd-

schrift onderlijnt hierbij dat het precies in die periode is dat de Spaanse activiteiten aldaar een snelle uitbreiding kenden, eens dat de rederijen hadden uitgemaakt dat zich aldaar grote hoeveelheden vis bevonden. Bepaalde vaartuigen uit Spanje gingen hun geluk reeds vroeger beproeven langs de Zuid-Amerikaanse kusten, maar zij stelden vast dat de Zuid-Afrikaanse kusten heel wat meer beloften inhielden, gezien aldaar vangsten werden geboekt van 250 ton in amper 14 dagen tijd.

Begin 1963 werd door de rederij « Pescanova » een bestendig afgevaardigde ter plaatse gestuurd, terwijl er tevens zes klassieke treilers en twee hekreilers gingen aanleggen aan de Kaap. Het was einde vorig jaar dat de vriestreiler « Pontevedre » voor de eerste maal te Kaap aankwam, en sedertdien regelmatig de lijn Kaap-Vigo verzekerde met ruimen volgeladen met de vangsten welke gemaakt werden door de treilers.

X X X

Op het ogenblik dat de sleepnetvisserij in Zuid-Afrika een grote ontwikkeling kent — er zijn thans zowat 15 eenheden met inbegrip van enkele hekreilers in bestelling voor de rederij Ivin & Johnson en andere rederijen — wordt deze buitenlandse invasie niet goed onthaald. De meeste eenheden welke men kon zien tijdens 't aanleggen te Kaap waren in belangrijke mate groter dan de Zuid-Afrikaanse treilers, terwijl gebleken is dat deze eenheden terzelfdertijd op grotere diepten kunnen vissen in de gebieden ter hoogte van de territoriale Zuid-Afrikaanse wateren die thans werden uitgebreid tot 12 mijl. Ieder sleep laat deze treilers toe belangrijke vangsten te maken, zodat de produktie van de vreemde treilers voortdurend stijgt. — B

JAPAN Walvistraan voor Unilever

Een Japanse maatschappij voor de verkoop van walvistraan, die traan ter markt brengt voor Taiyo, Fisheries, Nippon Suisan en Kyokyou Hoge, heeft als voorverkoop 62.000 ton traan van blauwe walvissen verkocht aan de Unilever tegen 79 pond sterling per ton. Deze prijs is 12 procent hoger dan in 1963 en bijna het dubbel van die van 1962.